

Yhdessä eteenpäin!

- Tullaan tutuiksi, puolin ja toisin, toivottavat ja toivovat Vammalan seurakunnan työntekijät kaikille "vanhoille" vammalalaisille ja suodenniemeläisille. Kuka kukin on -tiedot yhteispotrettiin löydät sivulta 3.

SAATTEEKSI

Kristus Vammalassa

Pääsiäistä edeltävän paaston ajan keskellä olemme juuri viettäneet Marian päivää. Sen sanoma tähdentää hiljaisten, sorrettujen ja vähäisten palvelijoiden arvon nostoa. Maria, Herran äiti, edusti näitä kaikkia. Hän oli nainen, aikansa käsityksen mukaisesti miehensä omaisuutta. Hän oli galilealainen, ei valtakeskusten suurta sukua. Jumalan valinta osui ja osuu sinne, missä kaivataan vapautusta ylpöiden ja ihmisiä erottavan vallankäytön kahleista. Kyse on maailman suurimmasta ihmisoikeuksien julistuksesta (Luuk 1:46-55).

Marianpäivästä onkin lyhyt matka pääsiäiseen, jolloin kaikki täyttyi. Pääsiäisen riemusana on kohdennettu kaikille ihmisille, ei vain uskossaan vahvoille tai ehdottomille.

Suuri sanoma Kristuksen ylösnousemuksesta kutsuu kristittyjä osallisiksi ylösnousemisen ihmeestä. Kärsimykseksi ja kuolemalle ei jäänyt viimeistä sanaa, kuoleman ja synnin valta on voitettu. Siksi pääsiäinen on iloinen juhla, juhlien juhla.

Varhaiskirkossa kristityt viettivät joka sunnuntai ylösnousemisen päivänä ja pääsiäisjuhla kokoonnutumalla yhteen murtamaan leipää. Tästä kehittyi kirkon messu, pyhä eukaristia, Herran pyhä ehtoollinen. Näin myös meitä Vammalassa ja sen kappeleissa kutsutaan Kristuksen voiton osallisuuteen.

Varhaisen kirkon ajalla apostolit joutuivat antamaan ohjeita jumalanpalveluksen ehtoollisen viettoon kuuluneen rakkauden aterian vietosta. Siellä koolle olleiden rikkaiden ja köyhien välillä oli esiintynyt eriarvoisuutta. Varakkaat söivät enemmän, köyhät taas omia vaatimattomia eväitään. Marianpäivän sanoma oli unohtunut. Tuntuuko tutulta, ennen ja nyt? Ehtoollisyhteys ei saa jakaa ketään, ei millään perustein. Tämä koskee niin ehtoollisen toimittajia kuin muita siihen osallistuvia.

Pääsiäisen jälkeen alkaa arki. Vaikka kirkossa kuulutetaan ja saarnataan ihmisten yhdenvertaisuudesta, tasa-arvosta ja toistemme kunnioittamisesta, tämä unohtuu liian usein käytännön elämässä. Siksi tarvitsemme jatkuvaa seurakuntayhteyttä ja uskoa kirkon sanomaan, mikä on tarkoitettu tasavertaisena kaikille.

Myös arjessa saamme tehdä työtä ihmisen ylpöiden ja tuomitsemisenhalun murtamiseksi. Kristuksen kirkko, Vammalassakin, haluaa kuuluttaa ilosanomaa, joka ei jaa Jumalan luomia ihmisiä erillaisuuden tai eriarvoisuuden perustein. Seurakuntana me olemme Kristuksen ruumis, jossa jokainen jäsenen on yhtä tärkeä.

Riemullista ylösnousemisen juhlaa!

Hannu Kilpeläinen, teol.tri
Vammalan vs. kirkkoherra

Piirjo Silveri

Siiri ja Aatu nyt suosikkeja

Vammalassa vietti viime vuonna ristiäisiä 68 tyttöä ja 54 poikaa. Kolmen tyttövauvan ensimmäiseksi etunimeksi tuli Siiri ja saman verran kastettiin Venloja. Kärjessä keikkuu myös Viivi, tosin yksi kolmesta kirjoittaa nimensä lyhyemmässä muodossa Vivi.

Monet vanhemmat valitsivat pienokaiselleen samantyyppisen ja vasta viime vuosikymmeninä yleistyneen nimen. Tänä vuonna yksivuotissyntäreitään kaupungissa juhlii kaksi Jennaa, Juttaa, Kiiraa, Lauraa ja Riinaa.

Lauran suosio on ollut tasaista viime vuosisadan alkupuolelta, oikeastaan ainoa notkahdus koettiin 1940–50-luvuilla. Todellinen muotiniimi Laura oli 1980–90-luvuilla. Siirin kukoistuskausi ajoittui 1900–1930-luvuille. Uusi nousu on nähty nyt vuosituhannen vaihduttua. Myös Venla kuuluu 2000-luvun suosikkiniimiin.

Kiiran menestys näkyy nimissä?

Etunimivalintoihin vaikuttavat osaltaan julkisuuden henkilöt, esimerkiksi tv-täh-

det ja urheilijat. Silloin kun jääkiekkoliiga Teemu Selänne oli uransa huipulla, Suomen suosituimmaksi pojannimeksi pongahti Teemu. Taitoluistelija Kiira Korven menestys kansainvälisillä jääkentillä luultavasti näkyy myös seurakunnallisissa uutisissa kastettujen listoilla.

Monet nimistä, joihin Vammalan tuoreet äidit ja isät ovat mieltyneet – Riina, Viivi, Jenna, Jutta, Noora, Joonna, Juuso, Roni, Pyry – ovat niitä, jotka olivat pinnalla 80- ja 90-luvuilla – tai vasta uudella vuosituhannella. Esimerkiksi Aatu kuuluu meillä uusiin tulokkaisiin. Vammalassa kastettiin viime vuonna kaksi Aatua.

Aleksi oli kova hitti 80-luvulla, ja se on siitä asti pitänyt pintansa. Vammalassa Aleksiksi kastettiin viime vuonna kaksi poikaa, yhdestä tuli Alex. Kahden paljasjalkaisen kaupunkilaisen etunimi on Joonna, Juho, Leevi, Topias, Veeti.

Väestörekisterikeskuksen tilastojen mukaan Juhoja on Suomessa ollut kaikkiaan 51 768. Heistä 15 476 on syntynyt 1800-luvun puolella. Seuraava hurja Juho-piikki osui 1980–1999 välille. Veetiksi meillä on kautta aikojen nimetty 3 773 lasta – ja heistä 3 324 on syntynyt 2000-luvulla.

Ettenkin poikien vanhemmat arvostivat viime vuonna Vammalassa perinteisiä, vanhoja nimiä: Lauri, Markus, Matti, Miika, Mikko, Olli, Onni, Oskari, Pekka, Reino... Hiukan harvinaisempia valintoja ovat puolestaan Allani, Aate, Venni ja Wilfred.

Viime vuoden Vammalan tyttöjä ovat esimerkiksi Aino, Alma, Alina, Anni, Anna, Elsa, Helmi, Maija ja Sylvi, mutta myös Janessa, Niini, Senna ja Viktoria, Melissa, Ellinoora, Joanna, Kamilla, Melissa ja Sesilia.

ELÄMÄNKAAARI

Kastettu

Sylvi Alli Aleksandra Räsänen, Wilfred Johan Yannaphachara Piirainen, Maija Susanna Saarela, Samuli Eerik Saarela, Suvi Ilona Emilia Lehtinen, Max Ernst Nikolai Lausi, Jesse Olavi Norha, Nita Helmi Maria Savela, Aaro Frans Johannes Uotila, Arttu Eino Valteri Karppanen. Tatu Antero Pikkuaho, Sofia Viivi Isabella Lumpus, Vilma Annika Mäkipää, Emil Olof-Elias Vidfelt, Samuli Ossi Taavetti Paajanen, Emma Laila Orvokki Paajanen, Seela Reeta Salakari, Aarni Onni Antero Tervämäki, Amanda Anna Maria Harjula, Aapo Oiva Ilmari Vuoremaa. Saga Nea Angelina Ruotsalainen, Aatos Eemeli Kallio, Tino Anton Saarinen, Pinja Aleksandra Rintala, Samuli Kasper Rantanen, Rasmus Oskari Mäkinen, Suvi Viivi Eveliina Saarela.

Avioliittoon vihitty

Heikki Mikael Koivuniemi ja Mari Kaarina Kranni, Jari Juhani Laurila ja Merja Anneli Parto, Pekka Viljami Nurmi ja Henna-Maria Terhikki Sundgrén, Matti Kalervo Rovaharju ja Katja Pauliina Stenberg, Antti Ville Markkula ja Niina Annukka Mäkilevo, Unto Ruudolf Poikkeus ja Laina Maria Tenkanen.

Kuollut

Aatto Olavi Palonen, 89, Valto Sakari Saunanoja, 88, Alli Annikki Toivo, 83, Lasse Aatos Vanha-Honko, 80, Aili Esteri Marjamäki, 78, Anna-Liisa Orvokki Virtanen, 74, Sisko Ritva Anneli Hiltunen, 67, Irja Armias Mäki-Soini, 92, Tuure Mikael Rantanen, 85, Paavo Ensio Mäkinen, 85. Lahja Kyllikki Valkama, 78, Raine Paavo Uolevi Mäkinen, 73, Hilja Maria Lehti-

nen, 99, Alma Karilainen, 96, Siiri Maria Syrjäjä, 92, Aino Kyllikki Vapaatalo, 91, Terttu Sylvia Inkeri Rehakka, 78, Aleks Paavali Sulkanen, 95, Vappu Mäkinen, 92, Aili Maria Annikki Kimpanpää, 87, Sulo Roinekari, 87, Eeva Elina Matikainen, 85, Tauno Aulis Laukkanen, 80, Veikko Mikael Mäkelä, 78, Martti Johannes Väisänen, 74, Lempi Maria Rautava, 89, Alpo Antero Lamminsivu, 58, Katri Kyllikki Haapanen, 80, Fanny Annikki Arve, 95, Pekka Oskari Katajisto, 74, Lahja Elma Maria Westergren, 84. Rauno Sakari Pataniitty, 67, Veikko Johannes Luukkanen, 67, Onni Olavi Järvinen, 95, Elli Aune Pajulahti, 94, Sinikka Sylvi Karoliina Äijälä, 80, Elle Maria Vilpala, 94, Viljo Vilhelmi Laine, 85, Väinö Taisto Hirvikorpi, 66, Heikki Taavetti Paunukoski, 82, Armas Ossian Mäkinen, 70, Toivo Olavi Viikari, 80.

NAULAN KANTAAN

Taivaassa tai helvetissä ei tietojeni mukaan jaella kännyköitä, joilla vainajat voisivat soittaa eläville ja pyytää anteeksi pahoja puheitaan tai tekojaan. Se sormenjälki joka meistä toisiimme jää, se jätetään jo elämän aikana.

Runoilija
Tommy Tabermann
Me 2/2007

Ajatus oikeudenmukaisuudesta maailmassa tuntuu yhtä tähtitieteelliseltä kuin valmis elämä.

Laulaja Mikko Kuustonen
NYT 4/2007

Olisiko nyt kansainvälisen uskonpuhdistuksen aika, koska kiihkeiden fundamentalistien joukko on hyvää vauhtia pilaamassa uskon pääsanoman eli rakkauden.

Kirjailija Maria Syväle
Askel 2/2007

Luterilaisen teologian periaatteisiin ei käsittääkseni kuulu, että kirkko voisi sanoa milloin mistäkin asiasta lopullisen eettisen totuuden tai aukottoman ja erehtymättömän toimintaohjeen.

Kasvatuksen sihtööri Matti Mikkola
Aamulehti 7.2.

Minusta elävä kristillisuus joutuu kyseenalaistamaan monia tämän ajan arvoja. Kristittyä voisi verrata elävään loheen. Se ui usein vastavirtaan toisin kuin kuolleet kalat.

Hämeenkylässä kirkkoherra
Jukka Nevala
Vantaan Lauri 4/2007

Teologia on niin abstraktia, että ihmisten on usein vaikea nähdä sen yhteyttä arkielämään.

Uskontotieteen dosentti
Ilkka Pyysiäinen
Helsingin Sanomat 28.1.

Uudet päättäjät aloittivat

Seurakunnan uudet päättäjät ovat alkuvuonna ehtineet päästä työnsä makuun.

Marraskuun vaaleissa kirkkovaltuustoon valituista 27 jäsenestä 10 on uusia. Karkkulaisilla on yksi oma edustaja, **Maiju Vuorenoja**. Suodenniemeläisiä on neljä: **Auli Horelli**, **Marja Haliseva**, **Tarmo Seppä** ja **Harri Hakala**. Puheenjohtajana jatkaa **Pertti Järvinen**, Harri Hakala on varapuheenjohtaja.

Ensimmäisessä kokouksessaan kirkkovaltuusto nimesi jäsenet muihin luottamuselimiin.

Kahdeksi vuodeksi valitussa kirkkoneuvostossa puhetta joh-

taa virkansa puolesta kirkkoherra, Maiju Vuorenoja on varapuheenjohtaja. Muut jäsenet ovat **Irja Riihivaara**, **Hannu Lehtonen**, **Seppo Laaksonen**, **Pauli Poussa**, **Auli Horelli**, **Jarkko Kulonpää** ja **Pirkko Lahtinen**.

Kappelineuvostojen kausi kestää yhtä pitkään kuin valtuuston eli 2010 loppuun.

Karkussa kappelineuvon jäseniä ovat **Ulla-Maija Knuutila-Viinikka**, **Martti Ristolainen**, **Anja Ryömä**, **Pertti Sariluoto**, **Terttu Sulanne** ja Maiju Vuorenoja, Suodenniemellä **Simo Järvenpää**, **Tuula Nieminen**, **Timo Työppönen**, **Harri Ruskee**, **Tar-**

ja Matinheimo-Kulku ja Marja Haliseva.

Etelä-Tyrvään piirineuvostoon valittiin **Timo Vuorenoja**, **Niina Koironen**, **Eeva Keskinen**, **Hanna Kuutti**, **Heikki Rautala**, **Jarmo Mauriala** ja **Olavi Ryömä**.

Käytännön seurakuntatyötä varten asetettiin lisäksi kuusi johtokuntaa: lapsi- ja perhetyö (pj **Katriina Isolauri**), nuorisotyö (pj **Mikko Mustanoja**), aikuis- ja musiikkityö (pj **Satu Rantala**), diakoniatyö (pj **Pirjo Pitkäkoski**), lähetystyö (pj **Seppo Aakkula**). Sairaalsielunhoidon johtokunnan puheenjohtajana toimii Vammalan seurakunnan kirkkoherra.

KIRKKOVALTUUTETTU

Eläkkeellä oleva työterveyshoitaja **Irja Riihivaara** on yksi uusista kirkkovaltuutetuista. Laajan seurakuntaväen listalta läpi päässyt vaalien äänikuningatar kuuluu myös kirkkoneuvostoon.

Vaikka Riihivaara on Vammalassa ensimmäistä kauttaan, hän tuntee erinomaisesti seurakuntahallinnon.

– Olen ollut Harjavallassa 20 vuotta luottamushenkilönä. Olen myös sen tyyppinen ihminen, että seuran mielelläni, mitä kirkossa tapahtuu.

Jö Kiikan lapsuuskodissaan Irja Riihivaara sai sekä kristillisen kasvatuksen että isän luottamustoimien myötä mallin kirkolliseen vaikuttamiseen. Työelämän aktiivivuodet kuluivat Harjavallassa, kahdeksan vuotta sitten Riihivaarat muuttivat takaisin juurilleen.

Seurakunnan eri työmuotoja Irja Riihivaara ei osaa tai halua panna tärkeysjärjestykseen, mutta diakonia on sydäntä lähellä.

– Ikäihmisten ja yksin asuvin yksinäisyys huolestuttaa. Seurakunta voisi järjestää koulutustilaisuuksia vapaaehtoistyöntekijöille, jotta ihmiset uskaltaisivat rohkeammin lähteä mukaan.

– Vapaaehtoistyö palkitsee. Kun vanhukseksi antaa aikaansa, saa paljon enemmän kuin on itse antanut, tietää Irja Riihivaara.

Esimerkiksi terveyskeskuksesta kotiutettavia potilaita ajatellen pitäisi keksiä jonkinlainen ”markkinointikampanja”, jotta avuntarvitsijat löytyisivät.

– Monet ovat kovin arkoja pyytämään itselleen mitään, joten apua pitäisi osata tarjota.

Riihivaara vakuuttaa, ettei rivivaltuutettu ole mikään kumileimasin.

– Halutessaan asioihin pystyy vaikuttamaan. Luottamushenkilö toimii työntekijöiden tukena. Kun tuntee työntekijöitä, myös sitä kautta avautuu kanavia kuulla, nähdä ja lähteä viemään tärkeitä asioita eteenpäin.

Jaakko Lampimäki – Studio 86

Vammalan seurakunnassa ylintä päätösvaltaa käyttävät 2007–2010 nämä naiset ja miehet. Eturivi: Maiju Vuorenoja (oik.), Pertti Järvinen, Irja Riihivaara, kirkkoherra Osmo Ojansivu, talouspäällikkö Paula Laasanen, Veikko Topi. Auli Horelli, Anna-Liisa Hämäläinen (Pirkko Lahtisen varajäsen). Keskirivi: Sirpa Keskinen (oik.), Taina Koski-Vähälä, Marjatta Karimäki, Marja Haliseva, Anssi Pajunoja, Pirkko Esko, Sirkka-Liisa Saari, Ulpu Hukkanen, Salme Kuukka, Satu Rantala. Takarivi: Marjo Anttoora (oik.), Elina Kimpanpää, Ritva Piironen, Pirjo Pitkäkoski, Seppo Koivuniemi, Seppo Laaksonen, Olavi Ryömä, Jouni Perttula, Jarkko Kulonpää, Tarmo Seppä, Harri Hakala.

Samassa veneessä

Tehtävänsä siunattavat luottamushenkilöt tulevat ristikulkuena kohti Tyrvään kirkon alttaria. Joukkoa johtaa kirkkovaltuuston puheenjohtaja Pertti Järvinen.

Luottamushenkilöt siunattiin tehtävänsä 28. tammikuuta Tyrvään kirkon messussa.

Pyhän aiheena oli *Jeesus auttaa hädässä*. Vs. kirkkoherra **Arto Jaatinen** asetti sanansa Matteuksen evankeliumin saarnatekstin pohjalta myös päättäjille.

– Kohtalomme ovat yhteen sidotut, olemme riippuvaisia toisistamme, mutta olemme myös yhteisvastuussa toisistamme. Yhteinen on tehtävämme.

Jaatinen muistutti, että opetuslasten pelastus oli siinä, kun Jeesus oli samassa veneessä. Tämä on kristinuskon sanoma yhä kaikkialla maailmassa.

– Jokainen vaikeus, jokainen ongelma on hänen tilanteessa aina selvitettävä Jeesuksen hengen mukaisesti. Kristillinen usko ei tuo helppoutta elämään, ja Genearetinjärvellä kuultu kysymys on edelleen ajankohtainen: onko Jeesus mukana veneessä?

Tullaan tutuiksi!

Vammalan seurakunnan työntekijät asettuivat Tyrvään kirkkoon yhteiseen ”perhepotrettiin” sen jälkeen kun suodenniemeläiset vuodenvaihteessa liittyivät joukkoon.

Paanun etusivulla koko väki haluaa nyt esittäytyä seurakuntalaisille. Tullaan tutuiksi, puolin ja toisin!

Edessä

Taluspäällikkö Paula Laasanen (oik.), toimistosihiteeri Seija Luoma, toimistonhoitaja Eila Seppä, toimistosihiteeri Eija Kuusisto, palkkakirjanpitäjä Airi Lindholm, kirjanpitäjä Irja Määttä, lastenhojaaja Lea Nieminen, lapsityönohjaaja Raija Seurala, lastenhojaaja Marja-Liisa Pitkäranta.

Toinen rivi

Iltapäiväkerhonohjaaja Tuija Oksanen (oik.), iltapäiväkerhonohjaaja Leena Tamminen, lastenhojaaja Mirja Mäkinen, lastenhojaajan sijainen Mari Pihlava, lastenhojaaja Ulla Pohjola, vahtimestari Raili Työppönen, lastenhojaaja Tellervo Tamminen, lastenhojaajan sijainen Riikka Lindroos, pyhäkoulusihteerin Irmeli Kulonpää.

Kolmas ja neljäs rivi

Seurakuntapastori Johanna Ylärantaa, seurakuntapastori Mirja Ten-

kanen, vs. seurakuntapastori Pauli Selkee, kappalainen Jari Rankinen, seurakuntamestari Jarmo Tulirinta, Karkun kappalainen Arto Jaatinen, kanttori Keijo Vättö, Suodenniemen kappalainen Hannu Järventaus, kanttori Päivi Vuoristo, nuorisotyönohjaaja Katja Koivuniemi, diakonissa Aila Rauhala, nuorisotyönohjaaja Maria Nurminen, diakonisissa Liisa Ketola, vt. diakoni Marja Wiikari, diakoni Maija-Liisa Halme, diakoni Irmeli Lehikoinen.

Takana

Hautausmaanhoitaja Erkki Mäkinen, seurakuntamestari Leena Poutala, suntio-hautausmaanhoitaja Matti Hautamäki, seurakuntamestarin sijainen Pasi Grönbom, seurakuntamestari Jyri Kauppinen, seurakuntamestarin sijainen Päivikki Karhu, kanttori Esa Vähämäki, seurakuntamestari Arja Myllyniemi, emäntä-siivoojan sijainen Pirkko Savela, lähetysasihiteeri Tellervo Murto-Huoponen, siivooja Sirpa Kiihala, emäntä-siivooja Anneli Rautu, suntio-hautausmaanhoitaja Ilpo Lehto.

Kuvasta puuttuvat Vammalan kirkkoherra Osmo Ojansivu, nuorisotyönohjaaja Tuomo Taipalus, seurakuntapastori Anu Jokinen-Lunden.

Vaalikeräyksellä 1 681 euroa nuorille

Marraskuun seurakuntavaalien vaalikeräys tuotti Vammalassa 1681,30 euroa.

Keräyksen teemana oli ”Usko huomiseen!”, ja sen järjestivät Nuorten Keskus, Suomen Poikien ja Tyttöjen Keskus ja Seurakuntien Lapsityön Keskus.

Kertyneet varat käytetään seurakuntien lapsi-, varhaisnuoris- ja nuorisotyön kehittämiseen.

Kilpeläinen vs. kirkkoherrana

Turun arkkihiippakunnan tuomiokapituli on määrännyt teologian tohtori **Hannu Kilpeläisen** kirkkoherrana **Osmo Ojansivun** sairautensa sijaisiksi. Ojansivun virkavapaus jatkuu 7. kesäkuuta saakka.

Seurakuntapastori **Johanna Ylärantaa** lähtee Vammalasta huhtikuun alussa. Hän siirtyy Hämeenlinna-Vanajaan eli seurakuntaan, jonka kirkkoherrana toimii tyrväläissyntyinen **Kari Koivu**.

Sata metriä kuusiaitaa kaatuu Karkussa

Karkun kirkon miljöo kokee lähi- viikkoina melkoisen kauneusleikkauksen.

Villiintynyttä kuusiaitaa paikotusalueen kohdalla kaadetaan sadan metrin matkalta. Sen jälkeen loiva luiska nurmetetaan. Samassa yhteydessä kirkkopihasta kaadetaan viisi isoa poppelia ja hautausmaalta yksi koivu.

Miksi nyt näin laaja parturointi?

– Haluamme upean kirkon ja pysäköintipaikan laidan kauniit koivut näkyviin. Koko piha-alue siistiytyy ja samalla sen hoito hel-

pottuu, perustelee taluspäällikkö **Paula Laasanen**.

Urakkatarjousten perusteella kirkkoneuvosto valitsi työtä toteuttamaan Vammalan Metsäkone ja Pihantekijät Mäkinen ja Syväsen. Uudistustyö maksaa 12 200 euroa.

Kuusiaidan ja vanhojen puiden pitäisi olla kaadettuna ja siivottuna pois äitienpäivään mennessä. Maanmuotoilun ja nurmikον osalta urakan takaraja on heinäkuun loppuun mennessä. Hiljaisella viikolla kirkkopihassa eivät moottorisahat laula, vaan silloin työt on sovittu keskeytettäväksi.

Vammalan seurakuntaa Anu Jokinen-Lundén pitää erittäin vireänä. – Meillä on runsaasti kaikenlaista toimintaa, ja maallikkoaktiivisuus on poikkeuksellisen vahvaa.

– Siinä kun jumalanpalveluksen alussa polvistuin alttarille, pyysin Taivaan Isältä, että kun kerran olet minut tähän tuonut, pidä nyt huolta. Että en ole omalla asiallani, vaan Sinun.

Pirjo Silveri

Innostunut ilosanoman viejä

Vammalan vs. kappalainen, Heinoossa syntynyt ja Laviassa asuva **Anu Jokinen-Lundén** tapittaa suoraan silmiin kerrassaan ensimmäisen Tyrvään kirkossa toimittamansa ehtoollismessun tunnelmia.

Kirkonmenojen päättyessä pastorilla oli taas huokailtavaa yläker-taan.

– Rukoukseni oli lyhyt. Sanoin ”kiitos Taivaan Isä”.

Nelikymppisestä uskonnonopettajasta tuli helmikuussa pappi Vammalaan, lähetyksurssille lähteneen **Hannu Heikkilän** sijaiseksi.

Oma opettaja esikuvana

Pappeus ei ollut Jokinen-Lundénille nuoruuden haave tai työ, mihin hän ikänsä tähtäsi. Kas kun ammatinvalinta kirkastui jo pikkukoulu-laisena Heinoossa.

– Ihailin niin opettajaani **Airi Helmistä**. Päätin, että minustakin tulee isona opettaja.

Näin kävi, ja Helsingin yliopistosta valmistunut uskonnon, psykologian ja filosofian opettaja sai oitis töitä Suomelan koulusta Laviasta. Takana on nyt 15 vuotta yläasteen ja lukion nuorten parissa.

Laviassa on myös perheen koti. Rakennusmestari puoliso **Jouko** käy töissä Tampereella, lapsia on kaksi, **Juuso**, 13 ja **Mirjami**, 11.

Anu Jokinen-Lundén tuli uskonon rippikoulussa Karkun Päiväniemessä, ja oma herätyskokemus vahvisti halua ryhtyä uskonnonopettajaksi. Riparilla oli tuolloin teologina myös **Mirja Tenkanen**.

– Hauska sattuma, että juuri Mirja on nyt ollut seurakunnassa työhön perehdyttäjänä.

Ammatinvaihto vaati kypsyttelyä

Miten opettajantyössä hyvin viihtynyt nainen kuitenkin päätyi papiksi?

Kaikki alkoi neljä vuotta sitten, kun Lavian kirkkoherra kysäisi, tu-

Pirjo Silveri

Iloinen jälleennäkeminen torilla – Anu Jokinen-Lundén paiskaa kättä lapsuudenaikaisen opettajansa **Airi Helmisen** kanssa.

lisiko uskonnonopettaja, kirkkovaltuutettu ja kirkkoneuvoston jäsen jumalanpalvelukseen tekstinlukijaksi. Tämä vastasi että juu ja meni.

– Sitten hän tiedusteli, tulenko messuun jakamaan ehtoollista. Ja minähän menin. Seuraavaksi kysyttiin, eivätkö muut papin tehtävät kiinnostaisi.

Tällä kohtaa Anu Jokinen-Lundén vastasi, että ei kiitos. – Ajatus pappeudesta oli niin uusi ja outo, että sitä piti rauhassa kypsytellä.

Mielen pohjalla jokin kuitenkin liikahti, ja hän kävi 2003 keskustelemassa mahdollisuudesta piispa **Ilkka Kantolan** kanssa. Vielä samana vuonna heltisi Helsingin yliopistolta opiskeluoikeus kolmeksi vuodeksi. Jatko-opiskelija selvitti 25 opintoviikon urakkansa määräjassa työn ohella, hyvin arvosanoin.

Viime lokakuussa Anu Jokinen-Lundén vihittiin papiksi Turun tuomiokirkossa, samalla kertaa kuin nykyinen kollega **Johanna Ylärinta**. Seitsemästä papiksi vihitystä viisi oli naisia.

– Se oli aivan ihana päivä. Etu-

käteen jännitin, että varmana itkettä koko ajan. Minulla oli kuitenkin oikein hyvä, iloinen ja rauhallinen olo. Sekin lämmitti, kun Laviasta lähti bussilastillinen seurakuntalaisia seuraamaan pappisvihkimystäni.

Tuttu kaupunki, tuttuja ihmisiä

Synnyinseutunsa Jokinen-Lundén tuntee hyvin. Äiti asuu Karkussa, kaupungissa on runsaasti ystäviä ja hyvänpäiväntuttuja. Ja elleivät seurakuntalaiset vielä ole uudelle paimenelle tuttuja, heistä kyllä nopeasti tulee sellaisia. Ulospäin suuntautunut, iloinen ja sosiaalinen pastori on helposti ihmisiin tutustuvaa sorttia.

– Mää oon kova plikka kysyyn, puhun ja toimitaan, hän myöntää ja tulee samalla antaneeksi kelpo näyteen murreosaamisestaan.

Tuokio pastorin seurassa todistaa samaa. Kun kävelemme Torikeskukseen ottamaan valokuvaa Paanua varten, ensimmäinen tuttu mies tervehtii aulan baarin pöydästä. Pastori pysähtyy vaihtamaan muutaman sanan.

Ja hyvänen aika, liukuportaitten juurella seisoo joukko nuoria Laviasta. Opettaja syöksyy moikkaamaan abiturientejaan.

Siirrymme ulkosalle – ja eikö torin poikki parahiksi kävele se lapsuuden esikuva, opettaja **Airi Helminen**. Jälleennäkemisen riemu raikaa ilmassa, kun paiskataan kättä ja halataan.

Samassa selkään taputtaa ja seurakuntaan tervetulleeksi toivottaa muuan nuoruuden tuttu Karkusta. Toisesta suunnasta lähestyy jo pariskunta, joka tekee vapaaehtoistyötä Hopun vanhainkodissa. Aviopari haluaa kädestä pitäen kiittää sekä saarnasta kirkossa että käynnistä Hopulla. Pastorin tapa kohdata ja kohdella vanhuksia oli kuulemma esimerkillinen.

Vs. kappalaisen startti Vammalassa on saanut lentävän lähdön.

– Niin, kyllä minä olen saanut paljon palautetta. Turha on moitita tyrvääläisiä pidettyväisiksi. Moini outo on pysäyttänyt ja sanonut, että ”mää tiän että sää oot meidän uusi pappi”. Joku on nähnyt minut kirkossa ja tullut toivottamaan siunausta. Joku on arvannut papinpannasta, kuka olen ja tullut juttelemaan.

Vastaanotto on ollut häkellyttävän myönteinen. Tosin tunne on molemminpuolinen, sillä Jokinen-Lundén koki esimerkiksi ensikäynnin Hopun vanhainkodissa tavattoman innostavaksi.

– Siellä oli ihana pitää hartautta! Mummujen ja pappojen silmät katsoivat minua kysyvästi ”kukas sää oot”. Sain kertoa, että olen Anu-pappi ja tuon terveisiä seurakunnasta.

– Opettaja on koko ajan arvostelun kohteena ja saa varautua vaikka millaiseen palautteeseen. Jos tukka on jäänyt aamulla laittamatta tai ripsiväri on väärän väristä, koulussa siitä kyllä tottuu kuulemaan. Vanhainkodissa minut hyväksyttiin juuri sellaisena kuin olen.

”Montako vauvaa pitää kastaa”

Haastatteluhetkellä Anu Jokinen-Lundénilla on takanaan kolme kastetta ja yhtä monta hautaan siunaamista. Vihkimistä ei vielä ole uralle sattunut.

Käynnit kastekodeissa ovat puhutelleet voimakkaasti.

– Kysyinkin Tenkasen Mirjalta eilen, montako vauvaa papin pitää kastaa, ennen kuin rupeaa tuntemaan työltä! Se on niin valtava juhlahetki aina.

Jokinen-Lundén arvostaa suuresti kirkollisia toimituksia.

– Silloin kohtaamme paljon niitä, jotka eivät yleensä käy kirkossa. Tapakristillisyydestä jotkut puhuvat moittivaan sävyyn, mutta en oikein ymmärrä sitä. Kaste, konfirmaatio, häät ja hautajaiset ovat tärkeitä hetkiä elämässä, ja jos ihmiset haluavat viettää ne kirkossa, siinä meillä on todellinen markkinarako. Saamme olla läsnä seurakuntalaiselle merkityksellisessä tilanteessa.

Jokinen-Lundén ei halua väheksyttävän ”vain” joulukirkossa käyväkään. – Meidän seurakunnassa pitää iloita siitä, kun ihmiset haluavat tulla jouluna kirkkoon.

Matalakirkollisuutta edustava pastori kyselee mielellään, mitä kristittyinä oleminen oikein on. Täytyykö olla jotenkin erilainen ja toimia tietyllä lailla?

– Oma elämäniirini on laaja, ja yhtenä punaisena lankana kaiken läpi kulkee uskomisen asia. En jaa ihmisiä niin, että heillä on erikseen hengellinen ja muu elämä, enkä pysty arvioimaan, onko tuon henkilön uskonnollisuus parempi ja oikeampi kuin tuon toisen. Jos joku ei käy kirkossa, en voi silti määritellä tällaisen ihmisen ja Jumalan välisistä asioista yhtään mitään.

KIRKKOVUOSI

Pääsiäisen internationaali

Pääsiäisen sanoma on kansainvälisyyden internationaali. Viimeistään Kristuksen ylösnousemisen myötä yhden kansan Jumalasta tuli kaikkien kansojen Jumala. Profeetta Jesajan (43:1) sanomasta omalle kansalleen avautuu pitkä tie sanoman täyttymyksen, pääsiäisen ja Kristuksen taivaaseenastumisen kautta koko maailmalle.

Lähi-itä eli nykyinen Irak, Iran, Palestiina ja Israelin alue on synnyttänyt enemmän uskontoja kuin ehkä yksikään muu maailman-kolkka. Jo Kristuksen syntymä johti persialaiset (iranilaiset) maagit kumartamaan koko maailman Vapahtajaa ja kuningasta.

Hauras ja haavoittunut yhteys juutalaisuuden, kristinuskon ja islamin kesken syntyi sittemmin erottamaan eri kansoja ja toisiaan lähellä olevia kulttuureita. Kristus, Messias ja Profeetta esiintyvät kyllä näissä kaikissa uskonnoissa. Pääsiäisen tulkinta on vedenjakaja.

Apostolisen ajan kristillinen perinne kertoo pääsiäisen sanoman leviämisestä lähes koko aikansa tunnettuun maailmaan. Uuden testamentin Apostolien teoista voimme lukea Paavalin ja Pietarin lähetyksistä länsimaisen kulttuurimme keskuksiin Vähässä Aasiassa, Kreikassa ja Roomassa.

Pyhimyskertomukset, hagiografiat, lisäävät apostolien liikkumista kaikkiin ilmansuuntiin, Afrikkaan, Aasiaan ja pohjoiseen Eurooppaan. Niinpä Jaakob tunnetaan mm. Intian ja Espanjan apostolina. Apostoli Andreaasta tuli taas Venäjän apostoli.

Nämä kertomukset koskettavat myös meitä yllättävän läheltä. Pyhän Andreaan legendan mukaan apostoli purjehti Dnepr-jokea

ylös slaavien asuinalueille ja ennusti mm. Kiovan kaupungin syntyminen. Edelleen Andreas purjehti Neva-järvelle (Laatokalle), missä hän ennusti Valamon ja Konevitsan luostareiden synnyn. Onpa munkki Nestorin kronikassa kertomus apostolin saunamatkasta Karjalassa!

Eri kansojen hurskas mielikuviutus on lähentänyt maailman kansoja pääsiäisen sanoman kuulutta-

jiin. Kaikki ovat halunneet omansa Kristuksen voitosta, koko maailman syntien sovittajasta (1 Joh 2:1-2).

Karjalaisessa ja suomalaisessa kansanperinteessä on satoja legendoja Kristuksesta, Kiesuksesta, Spuassasta (karj. Vapahtaja) ja Pyhästä Pietarista, joka sivakoi suksilla tai tallaa suomalaisia koivikoita tuohivirsuissa.

Näin on tapahtunut myös muinaisessa Sastamalassa, josta on tal-

lennettu lukuisia kansan suusta suuhun kulkeneita pyhäinkertomuksia.

Muinaiset esi-isämme ja -äitimme halusivat laajentaa kirkon julistajien kertomia ilosanoman tapahtumia omaan elinympäristöön. Legendat ovat kokemuksen ja myötelämisen tuotetta; Kristus on tullut näillekin raukoille rajoille.

Legendoissa Kristus liikkuu kansan parissa. Niissä hyvä pal-kitaan ja vääryyden tekijää rangaistaan tai ojennetaan. Näin on syntynyt kansan oikeustaju, etiikka ja moraalit. Kansan parissa liikkuva tavallisten ihmisten Kristus

voi viestittää myös kritiikistä liian korkealle ja kaukaiseksi korotetun Kristuksen julistamiselle. Se mikä tapahtui kaukaisessa Juudeassa ja Galileassa, voi tapahtua myös Sastamalassa ja Laatokan rannan Pyhäjärvellä.

Koko maailman puolesta ja kaikkien ihmisten puolesta kuollut ja ylösnoussut Kristus on läsnä kaikkialla. Hän kohtaa joka päivä syntisiä naisia, pilkkaavia sotamiehiä, ylimielisiä fariseuksia ja epäileviä Tuomaita. Heidän – meidän – puolestamme hän on kuollut ja noussut ylös.

Hannu Kilpeläinen

Rukous

Älä näe maailmaa
pitkäperjantaimustana,
vaan anna pääsiäisen
kirkkauden loistaa itsellesi
edestä ja takaa,
ylhäältä ja alhaalta.
Anna kirkkauden hyväillä
ruumistasi.
Anna tuulten ja
pakkaspuhurien mennä.

Mikään ei estä leskenlehdien
aurinkonousua
kohoamasta jäälohkareen
viereen.
Semmoista elämä on, ei sille voi
mitään.
Elämä voittaa kuitenkin.

Irja Aro-Heinilä

LÖYTÖRETKELLÄ: Mistä löydän,

Ristin siunaus
1. Joh. 2: 1–2
Joh. 20: 26–29
Joh. 11: 25–26

1. Piet. 1: 3
Jes. 43: 1
Joh. 14: 1

SANAA SASTAMALASTA

Autuas mies

Lauloimme molemmat vaimoni kanssa lähes kymmenen vuoden ajan seurakuntamme Kantaattikuorossa. Kuoro oli pieni, usein lauloimme vain kuuden hengen voimin, mutta porukka oli mukava ja henki hyvä.

Ohjelmistossa oli monenlaista hengellistä musiikkia vetäjämme **Matti Kohon** valitsemana. Eräs laulu on jäänyt erityisesti mieleeni noilta ajoilta. Se on Suomen Kirkkomusiikkiliiton julkaisema **Autuas mies**.

Siinä koskettavat sekä sanat että kaunis, ilontäyteinen soljuva melodia. Teksti perustuu Psalmiin 1, joka kuvaa kristityn vaelusta ja teitä, jotka meillä on valittavana kulkiessamme. Ensimmäinen säkeistö kuuluu:

”Autuas on se mies,
joka syntisten teitä ei kulje,
joka kaikessa Herraansa turvaa,
autuas on se mies.
Ken vain syntinsä jättää,
hän jättää myös väärän tien
ja väärältä tieltä ken kääntyy,
autuas on se mies.
Hän on kuin tuuheaa puu
vesilähteen reunamalla,
joka ajallansa antaa
hedelmän runsaana.”

Itselleni nuo sanat merkitsevät ilosanomaa siitä, että niin minulla kuin kaikilla muilla on mahdollisuus ja oikeus tavoitella autuutta, vaikka välillä epäonnistuen ja horjuen.

Täydellisyyttä emme varmaan voi vaelluksellamme saavuttaa, eikä sitä meiltä vaaditakaan. Sen sijaan parhaansa yrittäen jokainen voi pyrkiä taivaltamaan oikeaa tietä.

Minun mielessäni kristillisyyteen liittyy aina ilo, ja tätä iloa meidän pitäisi vaelluksellamme pystyä jakamaan kanssakulki-joillemme. Se ei vaadi paljoa. Pienet arjen pienet teot riittävät, pieni ele, ystävällisyys, auttava käsi tarvitsevalle tai lohduttava olkapää surevalle.

Nämä pikkuasiat voivat merkitä toiselle ihmiselle paljon. Kun teemme ne vilpittömällä ja iloisella mielellä, ne antavat meille itsellemme vielä enemmän.

Nykyinen kiireinen elämäntahti niin yksityiselämässä kuin töissä vie usein niin paljon energiaa ja huomiota, ettemme enää huomaa ympäristöämme ja lähimpiämme.

Joskus kannattaa pysähtyä hetkeksi miettimään tämän aintukertaisen elämämme kulkua ja sitä, mihin olemme pyrkimässä. Arjen pienillä iloilla on suuri merkitys, ne ovat ”köyhän miehen kultaa” kuten joku on osaavasti todennut.

Suurin ponnistuksin saavutetut suuret teot voivat kuluttaa meidät ennen aikaisesta loppuun. Pieniin tekoihin ei vaadita suuria ponnisteluja, vaan ne nousevat luonnollisesti meistä itsestämme oikealla hetkellä. Annetaan niiden vain kummuta esiin päivittäin vaikkapa kaupan kassalla, työpaikalla, harrastuksissa ja ennen

muuta omassa kodissa kaikkein läheisimpien kesken!

Näin voimme olla niitä autuaita miehiä ja naisia, jotka kantavat hedelmää – ei välttämättä suuren puun tavoin, mutta vaikkapa niin kuin mustikan varpu, joka antaa ohikulkijalle muuta-man virkistävän marjan.

Hannu Lehtonen

Kirjoittaja on Vammalan seurakunnan luottamushenkilö ja SHT-tukun toimitusjohtaja

Maria, 5, (oik.) ja Sofia, 2, ovat jo tottuneet lähtemään faarin Hannu Lehtosen kanssa kirkkoon.

Valoa mielen maisemaan

Lempäälästä kotoisin oleva psykologi **Raija Kiljunen** on tehnyt mielenterveystyötä Himalajan maisemissa vuodesta 1996.

Ensin Karkun ja sittemmin Vammalan seurakunnan nimikkolähetti tuli Nepaliin samana vuonna, jolloin maassa alkoi maolaisen kansannousu. Sisällissodassa on kuollut 14 000 ihmistä. Vaikka rauhansopimus allekirjoitettiin viime marraskuussa, olot eivät vielä ole vakaat.

Siviileihin kohdistuviin julmuuksiin ovat syyllistyneet sekä maolaisissit että hallitusta tukevan armeijan joukot. Epäiltyjä on kidutettu ja surmattu ilman oikeudenkäyntejä. Keneenkään ei ole voinut luottaa, mitään ei ole voinut puhua edes poliisille.

– Länneä tulevan on vaikea katsella ja kestää fyysisen ja psyykkisen koskemattomuuden raakaa rikkomista. Se sotii niin vahvasti omia moraalisia ja eettisiä käsityksiä vastaan, Kiljunen kuvaa tuntojaan – ja samalla omaa toimintaympäristöään.

Suomen Lähetysseuran työntekijä on ollut luomassa Nepaliin järjestelmää mielenterveyspalveluille, jotka on kytketty perusterveydenhuoltoon. Painopisteenä ovat etenkin väkivallasta kärsimään joutuneet lapset.

Ohjelmalla on tavoitettu vain pieni osa avun tarvitsijoista.

– Kärsimystä on ollut niin paljon enemmän kuin mitä me olemme nähneet!

Maan asukkaitten pitäisi pystyä käsittelemään sisällissodan aikaisia ihmisoikeusrikkomuksia, jonkinlaista totuuskomissiota Kiljusen mielestä kaivataan.

– Nepalit ovat kestäviä ja heillä on omat selviytymistapansa, mutta konflikti rikkoi yhteisön, kylvi pelkoa, kauhua ja vihaa. Ihmisten täytyy päästä avoimesti purkamaan tarinansa. Heidän on saatava tietää, mitä omaisille on tapahtunut.

Kiljunen on kuitenkin toiveikas: kansa voi eheytyä, saavuttaa rauhan ja sovinnon, jos kyläyhteisöt löytävät uudestaan jakamisen kulttuurin.

– Se edellyttää, että kovia kokeneet tulevat kuulluiksi ja saavat oikeutta. Teot pitää voida myös sovitaa.

Avustusjärjestöt eivät voi toimia kehottamalla nepaleja nyt vain kuuntelemaan toisiaan. – Meidän on kuunneltava itse ensin heitä ja he voivat puolestaan kuunnella lähimmäisiään. Myös elämisen edellytyksiä, toimeentuloa, työtä ja opiskelupaikkoja tarvitaan.

Opettajat avainasemassa

Suomalaisiantuntija on kouluttanut niin erikoistuvia psykologeja ja lääkäreitä Tribuvanin yliopistossa Katmandussa kuin pikkukoulujen opettajia vuoristokylissä.

– Työni on pitkälle tietotaidon siirtämistä paikallisille. Ohjaan ja koulutan heitä tietämään lasten mielenterveydestä ja tunnistamaan ongelmia.

Lähetysseura on CMC-järjestön (Center for Mental Health and Counselling) kautta tukemassa ohjelmaa, joka on kehittänyt mielenterveyspalveluja koululaisille mutta myös aikuisille. Toiminta käynnistyi Dolakhan piirikunnassa, neljän tunnin ajomatkan päässä Katmandusta.

Koulujen opettajat ovat avainasemassa. Yleensä he ensin tunnistavat oppimisviivästyksen tai kehitysvammaisuuden, jotka näkyvät arjessa selvimmin.

– Pidimme vuoden ajan työpaikkoja, joissa opetettiin, mikä on hyvää lapsen kehitystä ja milloin siinä on häiriöitä. Opettajille neuvottiin myös väkivallattomia kasvatus- ja

kurinpitotoimia.

Ruumiillinen kuritus on Nepalissa surullisen yleistä. Melkein 15 prosenttia lapsista jää pois koulusta nimenomaan siksi, että opettajat ovat väkivaltaisia.

Dolakhassa yli neljänneksellä kouluikäisistä todettiin jonkinlaisia mielenterveysongelmia. Alue oli konfliktin tähden Nepalissa keskimääräistä vaikeampi.

– Kaikki lapset reagoivat sisällissotaan jotenkin, mutta täällä peräti 40 prosenttia oirehti tunnistettavalla tasolla.

Masentunut pyörtyilee

Valtion terveydenhuollossa mielenterveyspuoli ei ole Nepalissa kuulunut priorisointilistan kärkeen. Palveluita ei vielääkään ole muualla kuin siellä, missä on ollut erilaisia avustusprojekteja. Äitiys- huoltoon ja tartuntatauteihin on herätty paremmin.

Kaikenlaisen avun ulottumattomiin jää satojatuhansia ihmisiä, joilla on vaikeita psyykkisiä ongelmia.

– Mielenterveystyön merkitys-

Psykologi **Raija Kiljunen** asuu vielä Katmandussa, mutta hänen työ kautensa Nepalissa päättyy kesällä. Syksyllä hän tulee Vammalan seurakuntaan vierailulle kertomaan kuulumisiaan.

Polttopuukori ja jauhinkivet kuuluvat maalaisnaisen arkeen.

Lepohetki mulperipuun juurella vuoristokylässä.

Hymyn taakse kätkeytyy paljon.

– Täällä purraa hampaista yhteen. Nainen ei sano anopilleen sanaakaan, vaan on juuri niin kuin käsketään. Täällä ”kuuluu” sopeutua ja olla ystävällinen. Elämän vaihtoehdot eivät suo naiselle sellaista liikkumavaraa, mihin Suomessa on totuttu.

Vammalan, Merijärven, Kokkolan ja Kaarinan seurakunnan nimikkolähetin tavoittaa sähköpostiosoitteella raija.kiljunen@felm.org

Pirjo Silveri

Asukkaita: 27,1 miljoonaa

Pääkaupunki: Katmandu

Kielet: nepali, muita kieliä

noin 70 ja murteet päälle

Uskonnot: hindut (80,6 %),

buddhalaiset (10,7 %),

muslimit 4,2 %, kristityt 2 %

(kristittyjä 800 000)

Suomen Lähetysseura

(www.mission.fi) on toiminut

Nepalissa vuodesta 1978.

Lähetysmuseossa (Tähtitorninkatu 18, Helsinki) on parhaillaan kaksi Nepal-aiheista näyttelyä. "Oppia lukemattomille" esittelee koulutus- ja kehityshankkeita, nepalilaisten lasten asemaa sekä kyläkehitysprojekteja, joita SLS tukee. "Lintujen paratiisissa" on esillä akvarellimaalauksia maan linnuista. Museo avoinna ti, to-su klo 12-16, ke klo 12-18 (ryhmille sopimuksen mukaan)

PÄÄSIÄISAJAN TAPAHTUMIA

www.vammalanseurakunta.fi

Lauantai 31.3.

Klo 19 Ylösnousseen askelissa -konsertti Tyrvään kirkossa
Klo 20.30 Nuorten ja nuorten aikuisten ehtoomessu Vammalan srk-talossa

Palmusunnuntai 1.4.

Klo 10 Messu Tyrvään, Sammaljoen ja Suodenniemen kirkossa,
perhemessu Karkun kirkossa,
klo 12.30 perhekirkko Salokunnan kirkossa

Maanantai 2.4.

Klo 13 Merimieskirkopiiri Vammalan srk-talossa
Klo 13 Karkun Kamari Karkkukodissa
Klo 14 Ehtoollisenvietto Sastamalakodissa.
Klo 19 Ahtikirkko Tyrvään kirkossa

Tiistai 3.4.

Klo 9.30 Lasten pääsiäiskirkko Tyrvään kirkossa
Klo 19 Ahtikirkko Tyrvään kirkossa
Klo 19 Rovastikunnallinen kuurojen ehtoolliskirkko Sammaljoen kirkossa
Klo 19 Ristin tie -kuvaelma Suodenniemen kirkossa

Keskiviikko 4.4.

Klo 9.30 Lasten pääsiäiskirkko Tyrvään kirkossa
Klo 19 Ahtikirkko Tyrvään kirkossa
Klo 19 Hiljaisen viikon hartaus Sammaljoen kirkossa

Kiirastorstai 5.4.

Klo 12 Messu Tyrvään kirkossa,
klo 18 Salokunnan kirkossa,
klo 19 Tyrvään, Suodenniemen ja Sammaljoen kirkossa,
klo 20 Karkun kirkossa
Klo 15 vanhusten ehtoollinen Suodenniemen srk-talossa

Pitkäperjantai 6.4.

Klo 10 Sanajumalanpalvelus Tyrvään, Karkun, Sammaljoen ja Suodenniemen kirkossa
Klo 11.30 Ristinjuhla Luther-talossa,
klo 13 Lopenkulman rukoushuoneessa ja Illon rukoushuoneessa,
klo 19 Sammaljoen rukoushuoneessa

Pääsiäispäivä 8.4.

Klo 10 Messu Tyrvään, Karkun ja Suodenniemen kirkossa,
klo 11 perhemessu Sammaljoen kirkossa

Toinen pääsiäispäivä 9.4.

Klo 10 Messu Tyrvään ja Salokunnan kirkossa
Klo 12 Pääsiäisjuhla Luther-talossa
Klo 15 Kauneimmat lasten hengelliset laulut Tyrvään kirkossa, kolehti yhteisvastaulle
Klo 15 Pääsiäiskonsertti Suodenniemen srk-talossa, Raimo Numminen, laulu ja Esa Vähämäki, piano.

Diakoniatyö

Juhlia, kirkkopäiviä, myyjäisiä
Ti 27.3. klo 12-14 Vanhemman väen askartelukerhon avoimet ovet, myyjäiset ja arpajaiset Vammalan srk-talossa

La 28.4. klo 9 alkaen Yhteisvastuumyyjäiset Torikeskuksen aulassa. Leivonnaisia, laatikkoruokia ym. Myös gluteenittomia tuotteita,
klo 11-14 lapsille talutusratsastusta ponilla Torikeskuksen takana.
Su 29.4. klo 10-18 Näkövammaisten hiippakunnallinen kirkkopäivä Reposaassa. Linja-autokuljetus.
Ti 8.5. klo 12-14 Näkövammaisten, vanhemman väen ja kuurojen kevätkuuhla Vammalan srk-talossa
To 24.5. klo 11-14 Vanhemman väen kevätkuuhla Suodenniemen srk-talossa

Retkiä, leirejä
To 26.4. Vanhemman väen askartelukerhon kevätretki Suodenniemen virkistyspäivään. Hinta (sis. matkat, ateria ja kahvit) kerholaisilta 5 e, muilta 10 e.
 Aikataulu: Lauhamon tallit klo 9.45-Kivisen ojankatu-Palloseuran kioski klo 9.50-vanha kaupungintalo klo 9.55-srk-talo klo 10.00.
Ma 7.5. Karkun kamarin retki Suodenniemelle
Ke 9.5. klo 10-15 Pajamäen toimintakeskuksen ja Liekolankadun päivätoiminnan **leiripäivä mielen-terveyskuntoutujille.** Ilm. viim. 3.5.

To 10.5. klo 10-16 **Rovastikunnallinen päihdeleiripäivä.** Yhteislähtö päihde-klinikan päiväkeskuksen edestä klo 9.15. Ilm. diak.toimistoon tai p-klinikan päiväkeskukseen.
Ti 15.5. klo 10-14 **Vanhemman väen leiripäivä** Houhajärven leirimajalla. Osallistumismaksu 5 e. Kyytitiedot myöh. kirkollisissa.
Ma-ke 25.-27.6. **Kehitysvammaisten leiri** Kauvatsalla Aittakarinn leirikeskuksesta. Ilm. viim. 31.5.

Retkien, leirien ja leiripäivien tied. ja ilm. diakoniatoimistoon p. 5142 411 tai 511 4709 ma-ti, to-pe klo 9-11, ke klo 9-10. **Kesäkuussa Kaiken kansan kesäretki Hämeenlinnaan,** seuraa ilmoittelua. Yhteisvastuutuotteita myytävänä diakoniatoimistossa.

Nuoret

Perjantai 30.3. klo 19.30 **Raamis** nuakkarilla, avoimet ovet klo 21-24. Pääsiäisaikana nuakkari suljettu

Pe-su 13.-15.4. Nuorten leiri "Yhteys yläsfääreihin" Houhajärven leirimajalla. Ilm. listaan nuakkarilla tai Maria Nurmiselle p. 050-3481 568

Ylösnousseen askelissa

Palmusunnuntain aattoiltana Tyrvään kirkossa järjestetään Ylösnousseen askelissa -konsertti. Esiintymään saapuu kuoro Kevät-esikot Tampereelta, vahvistettuna Porin Laulunystävillä.

Tilaisuudessa seurataan pääsiäisajan tapahtumia evankeliumeista. Musiikki koostuu pääsiäisen virsistä sekä harvemmin kuulluista, kärsimyshistoriaan liittyvistä suomalaisista lauluista.

Sekakuoro Kevät-esikot on perustettu 1991, ja sen perusajatuk-sena on halu toteuttaa Jeesuksen lähetyksensä sävelin ja sanoin. Kymmenen vuotta kuoroa on joh-tanut Harjun seurakunnan kantto-ri Lasse Kautto.

Hän johtaa kuoroa myös Tyrvään kirkon konsertissa, uruissa on Vammalan kanttori Keijo Vät-tö. Tekstejä lukee pastori Jari Ran-kinen.

Konsertin jälkeen on kahvihet-ki Vammalan seurakuntatalossa.

Ylösnousseen askelissa -konsertti la 31.3. Tyrvään kirkossa klo 19.

Kristillisen medialähetystyön uutiset

irrtv.fi

Anna lahja medialähetystyölle: (14,94e+pvm)

0700-79044 (keräyslupa OKU256A) **IRR-TV**

Kiinnostava projekti hengelliselle tuotteelle
 Haemme Tampereelle ja Kyröskoskelle.

MYYNTINEUVOTTELIJOITA

Tarjoamme:

- Mukavan työympäristön ja ajanmukaiset työvälineet.
- Valmennamme työhön.
- Kannustava palkka ja hyvät henkilökuntaedut.

Olet ulospäin suuntautuva ja hymyilevä persoona, tulet toimeen erilaisten ihmisten kanssa. Halu menestyä ja olet valmis tekemään töitä sen eteen. Tartu tilaisuuteen, Soita heti 03-2221035 tai 0400-636309 Lehtonen tai lähetä hakemuksesi. reino.lehtonen@tam-books.fi, www.suurteokset.com.

TAM-BOOKS OY

Asiantuntevaa Hautausalan Palvelua

Surun kohdatessa

Hautauspalvelu T. Teuvo

Valkamakatu 4 Vammala (Luther-talo)
 p. 03-511 5600, auto 040-7644 678 myös iltaisin
 (Jatkamme Pakkasen liiketoimintaa)

Asiantuntevaa palvelua paikkakunnalla jo 70 vuotta

Vammalan Hautausseurakunta Cronen Oy

Teitä palvelee myös kirjansitoja Anna-Liisa Fisher
 Adressien sitominen kirjaksi nyt mahdollista

Marttilankatu 37
 Vammala
 03-511 2156

DIAKONIA-AMMATTIKORKEAKOULU

Diak

KOULUTTAA, TUTKII JA KEHITTÄÄ

Ota yhteyttä!

Lisätietoja: www.diak.fi

OSTETAAN PUHELINOSAKKEITA

ESP:n osakkeesta **550 €/kpl** käteisellä, rahat heti. Kaupasta ei kuluja myyjälle. Tarjous voimassa 2 vkoa. **P. 040 589 5322** / OTC-sijoitus Oy, voit soittaa myös iltaisin ja vkonloppuna. Lisätietoja: www.otcsijoitus.fi

Julkaisija

Vammalan seurakunta, Aittalahdenk. 12, 38200 Vammala

Päätoimittaja

Hannu Kilpeläinen, puh. 03-511 2609

Toimittaja

Pirjo Silveri, pirjo.silveri@gmail.com

Kustantaja:

Kotimaa-yhtiöt

Ulkoasu:

Kotimaa-yhtiöt

Ilmoitusmyynti

Kotimaa-yhtiöt

Tuula Vitamo-Lindström

puh. 0207 54 2309

faksi 0207 54 2343

Levikki 8000 kpl

Jakeluhuomautukset:

www.posti.fi/palaute
 puh. 0200 71000

Paino:

Salon lehtitehdas, Salo, 2007

ISSN 1795-1224

Pirjo Silveri

Arja Myllyniemi on totuttu näkemään jumalanpalveluksessa kolehtihaavin kanssa, mutta Tyrvään kirkon suntio tekee myös paljon muuta.

Suntion kädenjälki näkyy kirkossa

Tyrvään kirkko on ollut Arja Myllyniemen työpaikka toistakymmentä vuotta. Suntion Paanua varten pitämä päiväkirja paljastaa, että käsiä saa viikon mittaan käyttää paljon muuhunkin kuin kolehdinkantoon pyhäaamuna.

Jos puutarhakoulun käynyt Myllyniemi olisi kirjoittanut työstään kesällä, merkinnöissä olisi luultavasti ulkona oloa enemmän kuin nyt. Hautausmaan ja kirkkopihan hoito työllistää paljon suntiota keväästä syksyyn.

Sunnuntai

Eihän suntio tee muuta kuin kerää kolehtia...

Sunnuntaina kyllä, mutta sitä ennen aamu on alkanut lumitöillä jos Luoja suo. Tänään näin ei ollut, mutta silti piti huolehtia, ettei

liukkaus yllätä rappusissa tai muilla alueilla.

Kirkkotilan valmisteleminen jumalanpalvelukseen alkaa lauantaina virsien laitolla taululle ja liturgisen värityksen tarkistamisella. Tälläkin työmaalla toimii ajatus "mitä voit tehdä valmiiksi jo tänään, älä jätä sitä huomiseksi".

Ehtoolliskaluston asettaminen paikalleen, ovien aukaisu, kynttilöitten sytytys, mahdollisten ohjelmien laittaminen oville. Siivousta on aina, ellei muuta niin hämähäkin verkkoa löytyy loputtomasti.

Aijuu, tänään olin myös kanttorin sivunkääntäjänä. Helppo homma. Kiusasin Keijoa (=Vätö) että käännän pari sivua kerrallaan, mutta en sitten tohtinutkaan. Huumoria saa ja pitää olla!

Jumalanpalveluksen jälkeen on tauko. Palasin takaisin kirkolle klo 15 aukaisemaan taas ovia, kun

kolmenvartin kirkko alkaa klo 16. Avustavia henkilöitä tuli harjoittelemaan Jarin (=Rankinen) kanssa näytelmää. He opettelivat käyttämään langattomia mikkejä, avustan siinä heitä.

Kuoro Ilmajoelta ilmaantui klo 17 ja konsertti alkoi klo 18. Vieraille pitää opastaa vaatteiden vaihtotila, wc ja juomavesipaikka. Hieno esitys. Sillä välin tiskaan astioita tai kiillotan hopeita – ja joskus kun oikein kestää niin kudson vaikka sukkaa. Eipä sitä joutilakaan osaa olla.

Maanantai

Ensi tökseni heitän virastolle kansion, jossa on siellä tarvittavia papereita. Sitten vien kolehdin pankkiin ja pyykki pesulaan.

Tarvittaessa siivoan kirkon. Kirkon imurointi kestää tovin, mutta menee jo melko rutiinilla. Kaikkea

löytyy karkeista rusinoihin, kyniä, pipoja, lapasia, huiveja, koruja, silmälasia. Kannattaa kysyä perään, jos jotain hukkuu kirkkomatkalla!

Tiistai

Rantalán Matti soitti heti aamusta ja lupasi tulla katsomaan, mitä tällä kertaa korjataan. Tilasin sähkömiespalvelua, kun tarkastuksissa todettiin liian vanhoja johtoja ilmoittimissa. Samalla lisätään ilmoittimia ja hälyttimiä.

Vähän sen jälkeen Audiotalon Timo Taipale tuli suunnittelemaan uutta linjaa ulkolähteyksien siirrosta radioon. Yritän ymmärtää sujuvasti, kun Timo selittää, miten tämä kaikki toimii.

Joskus kyllä miettii, että suntion pitäisi hallita ainakin sähkö-, lvi- ja rakennusalan perustiedot, kun niitä koskeviin kysymyksiin törmää vähän väliä. Onneksi työ on opettanut myös paljon tekijäänsä.

Keskiviikko

Aamuvarhaisella Tyrvään kirkkoon kokoontuivat kaikki Vammalan seurakunnan työntekijät yhteiseen valokuvaan. Lopputuloksen voimme nähdä Paanun kannessa.

Valokuvaaja Hannu Aro saapui jo varhain ja auttelin hänen tava-

roitaan urkuparvelle. Siinä välissä toivottelin huomenet tutulle Aaro-vaarille, jolle tosin annoin suosituksen mennä vaihtamaan lämpimämmän takin päälle. Näinkin me yritämme pitää huolta seurakuntalaisista!

Muutamia mattimyöhäisiä odoteltaessa valokuvaaja onnistui pamauttamaan sulakkeen rikki. Ehjiä löytyi varastosta, joten eikun vaihtamaan. Kuvaukset saatiin kunnialla päätökseen.

Koko loppupäivän me kaikki seurakunnan työntekijät olimme koulutuksessa seurakuntatalolla.

Perjantai

Tänään oli sopiva sää laittaa nimi-laattoja muistolehdon tiiliseinään. Porakone ja pakki kainaloon ja töihin. Kovilla pakkasilla laattoja ei tule laitettua kun sormet jäätyvät.

Aina perjantaisin uusitaan elävät kukat alttarille ja haetaan toimituskansio kirkolle. Virastossa Eila (=Seppä) ja Eija (=Kuusisto) ovat kirjoittaneet siihen ajankuukaiset tiedot.

Loppupäivän pidän vapaata, koska tuo tiistai meni töiden lomassa eikä vapaalla niin kuin alun perin piti.

Lauantai

Työpäivä alkaa lumitöillä. Rappuset ja muistolehdon kujanne on pidettävä kuljettavassa kunnossa, lopuista alueista huolehtii urakoitsija.

Siunauksia oli tänään kaksi. Niiden valmistelu on pitkälti yhteistyötä hautausurakoitsijoiden ja kukkakauppiaiden kanssa. Iltapäivällä oli vielä vihkiminen – aina yhtä jännittävä!

Se tässä ammatissa on hauskaa, että jokainen työpäivä on erilainen ja tapaan ihmisiä monessa elämänvaiheessa. Suntioille annetaan paljon palautetta ja heidän kautaan välitetään terveisiä seurakuntaan. Ei ole yhtään harvinaista, että työkännykkä soi heti jumalanpalveluksen jälkeen ja saan vastaata kaikenkattavasti erilaisiin kysymyksiin.

Olemalla tavallisia ihmisiä olemme lähellä seurakuntalaisia.

Suntio huolehtii muun muassa siitä, ettei liukkaus yllätä kirkon rappusissa, että virsitaululla on oikeat tiedot, että alttarihopeat kiiltävät. Joskus hän kääntää nuottisivuja kanttori Keijo Vätölle, joskus pitää vaihtaa palaneet proput.